

ställas under de flesta nationer. Det är således icke häri man har att söka grunden till nämnda företeelse. Vill man finna den oberoende häraf i nationens poetiska fallenhet, så kan denna icke fattas utan allt sammanhang med dess religiösa vetande.

Åtminstone får det anses vågadt att frånsäga en sådan nation kunskap om någon högre gudomlighet än – björnen. Mindre vågadt torde det deremot vara att anse sistanförda påstående för narraktigt. Sjelfva dess upphofsman, hoppas vi, skall medgifva, att vi på detsamma slösat en vederläggning, hvilken det för sig ingalunda förtjenar.

10

46 UTLÄNDSKT.

Saima n:o 10 14.III 1846

Engelska ministerns väntade åtgärd för spanmålshandeln har blifvit ett förslag, att tullen skulle blifva 4 å 10 Shill. per kvarter hvete och i förhållande för öfriga sädesslag till 1849, då en fast tullsats af 1 Shill. skall inträda. Enligt Finl. Allm. Tidning skulle Engelska bladet Times innehålla, att väl hvetet till 1849 skall kosta 53 sk. och derföre tullsatsen blifva oförändradt 4 sk., men att priset sedan skall nedgå till »trettiofem» shilling. En så oerhörd prisskilnad är väl icke möjlig; tydligt är åtminstone, att den icke kunnat vållas af spanmålstullen. Redan hälften af denna differens vore en tillräcklig kontribution af de fattiga arbetarena åt Englands slösande aristokrati. Föröfrigt har Peel föreslagit nedsättning äfven på öfriga ätliga varor, äfvensom på siden, bomuls, linneväfnader m. m. Att tullen på vissa manufakturvaror nedsattes, torde blott ske för skenets skuld, emedan ifrågavarande manufakturer i England ingen skyddstull behöfva. Deremot verkar tullnedsättningen för födoämnen lägre arbetspris, således ökad förmåga för Englands manufakturer att uttränga öfriga länders. – En politisk siare, Redaktionen för Helsingfors Tidningar, förutser, att alla andra länder skola följa Englands exempel och nedsätta tullen på utländska fabriker. Bladets yttranden häröfver äro på en gång upplyftande och rörande. Man kan icke gerna med större pathos tala för Engelska manufakturernas envælde.

20

30

47 H:FORS TIDNINGAR FINNA DET ICKE I SIN SMAK ...

Saima n:o 10 14.III 1846

H:fors Tidningar finna det icke i sin smak, då vi motarbeta dess försök att genom berättelser om Saimas sjunkande kredit, och dessa hufvudsakligen falska, nedsätta vårt blad. H. T. hafva dertill visserligen ett skäl i sin Red:s dumdristiga beteende, att förklara underlägset prenumerantantal för den rätta måttstocken på en Tidnings duglighet. Vid sista årets slut dekreterade nemligen H. T.; Saimas aftagande debit bevisar tydligen, att allmänheten icke älskar en publicitet, sådan Saima vill hafva den. Blygsamt lät Hs. Ts. Redaktion härvid allmänheten sjelf göra den slutsats, att en publicitet, sådan H. T. vilja hafva den, är den af allmänheten hyllade; ty H. T. tillhörde ju icke de blad, hvilkas prenumerantantal aftagit. När vi derföre upplyste, att prenumeration på Saima 1845 endast var några exemplar mindre, än den för 1844,

40

50

(icke ens motsvarande de friexemplar, som 1845 afgingo till Postkontoren), samt att prenumerationen för innevarande år redan motsvarar den för 1845, så måste dessa underrättelser vara obehagliga. Ty deraf följer klarligen, att allmänheten likväl är vän till en publicitet, sådan Saima vill hafva den, ja större vän till denna, än till den H:fors Tidningar söka upprätthålla. Vi kallade beskedligt den sednare för det tanklösa pjollrets. H. T. hafva illa upptagit denna karakteristik, och sjelfva jemfört sitt innehåll med »Hoffmans blanksmörja.» Nå väl. Det är dock bevisadt, att allmänheten icke föredrager H. Ts. publicistiska blanksmörja framför den publicitet, som afhandlar landets allmänna angelägenheter.

H. S. B.

48 FINSKA LITTERATUREN GÖR DAG FÖR DAG ... Saima n:o 10 14.III 1846

Finska litteraturen gör dag för dag långsamma men säkra framsteg. Dess sednaste alster är ett Bibliotek för utländsk skönlitteratur i Finsk öfversättning. Samlingen tituleras »Annikka,» och första häftet innehåller Almqvists »Kapellet.» Om valet äfven framdeles göres lika klokt, så skall denna samling blifva en lämplig läsning för det uppvoxande qvinno släktet. Skola väl icke mödrar finnas nog ädelsinnade, att lära sina barn anse fosterlandets språk för något annat, än blott ett språk att tilltala domestiker? Åra åt den moder, som sätter denna skrift i en dotters hand. Åran skall dock vara hennes minsta belöning.

49 ÅNGBÅTSFARTEN PÅ VESTRA KUSTEN I FÖRHÅLLANDE TILL DESS VIKTUALIEHANDEL. Saima n:o 10 14.III 1846

Ett Åbo blad yttrar i en uppsats, som förordar ångbåtsfart långsamt kusten af Bottniska viken, den förhoppning, att väl densamma kunde understödjas, genom viktualiehandeln från Österbotten, hvilken Förf. anser böra drifvas öfver Åbo till Petersburg. Saken låter icke så otrolig; men det gifvas dock många skäl att betvifla, det Förf:s förhoppningar skola realiseras.

Ett hufvudsakligt skäl är, att Österbotten är skepprikt och därför icke i behof af fremmande fartyg. Tvärtom utgör det i Österbottens städer en viktigare omsorg att kunna erhålla last för de fartyg, hvilka vanligen förefinnas, än att erhålla fartyg för exporten. Väl må det sägas, att exporten af viktualier är för ringa att sysselsätta många af hvarje stads egna fartyg. Hvarje stad i Österbotten kunde dock, om blott förmonlig afsättning finnes, årligen utskeppa en, tvenne eller flera skonertlaster med viktualier; och detta ger tillsammans taget redan en betydlig fraktförtjenst. Med ett ord: der fartyg äro så billiga och finnas i öfverflöd, lär man ogera försända varor för frakt, minst för en jemförelsevis så dyr frakt, som den på ett ångfartyg betalas.

Långsamt den motsvarande Svenska kusten, hvars nordiga del har samma export och nära lika rikedom på timmer och skicklighet i skeppsbyggeriet som Österbotten, sysselsätts tvenne större ångfartyg af kushandeln. Till en stor del beror deras profit af viktualietransport-